Dosarul nr. 1r-106/2026 I instanță
Nr. comp. 1-25178140-05-1r-04092026 Judecător Oxana Gîscă

Judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E
în numele Legii

18 noiembrie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud sediul Comrat în componența:
Președintele completului, judecătorul Valeri Hudoba
Judecătorii Dumitru Cherdivara şi Grigori Colev

judecând în ordine de recurs, în temeiul art. 447 CPP în lipsa părţilor, recursul declarat de avocatul Veaceslav Matei în interesele inculpatului Matei Constantin împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 31 iulie 2026 în cauza penală privind acuzarea lui

Matei Constantin Nicolae, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, domiciliat în *****, str. ***** nr. 5, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, concubinaj, trei copii minori la întreținere, cu studii medii, lipsesc date despre dizabilitate, nu deține titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, pe această cauză penală nu s-a aflat în stare de reținere sau arest, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal.

Termenul de examinare al cauzei:
Prima instanță: 23.12.2025 – 31.07.2026;
Instanța de recurs: 04.09.2026 – 18.11.2026.

C O N S T A T Ă :

Prin sentința judecătoriei Cimișlia din 31 iulie 2026, Matei Constantin, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute art. 264^1 alin. (1) Cod penal și prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (2) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1800 (una mie opt sute) unități convenționale echivalentul a 90 000 (nouăzeci mii) de lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, s-a explicat condamnatului Matei Constantin că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie.

În termen de 10 zile de la definitivarea sentinței, permisul de conducere nr. 239603061 din 21.09.2023, eliberat pe numele lui Matei Constantin, pentru categoriile admise „B1 și B", s-a dispus a fi transmis Instituției Publice „Agenția Servicii Publice", pentru anulare în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule", în ordinea stabilită de către această autoritate.

Mijlocul de probă - suportul tehnic de stocare a informației DVD-R Omega ce conține înregistrări video secvențe video „IMG4774" și secvența video „IMG4775", anexat la materialele cauzei, s-a dispus să fie păstrat la dosar pe tot parcursul termenului de păstrare a dosarului. (f.d. 178-192)

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că Matei Constantin Nicolae, dispunând de permis de conducere a mijloacelor de transport nr. 239603061, cu categoriile admise B^1 și B, eliberat de autoritățile Republicii Moldova la data de 21.09.2023, ignorând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și anume prevederile pct. 14 lit. a) potrivit căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, la data de 13 iunie 2025, după ce a consumat băuturi alcoolice, având stare de dereglare psihofuncțională a organismului, survenită în urma consumului de alcool, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, în jurul orei 04:20 min., conducând mijlocul de transport de model ***** cu număr de înmatriculare ***** pe str.George Coșbuc din *****, a fost stopat de către agentul constatator Ciugureanu

Constantin din cadrul Inspectoratului de poliție Cimișlia. Astfel, agentul constatator, având suspecții că Matei Constantin se află sub influența alcoolului dat fiind faptul că din cavitatea bucală a acestuia se simțea miros specific de alcool, i-a propus ultimului de a fi testat alcoolscopic. Prin urmare, la ora 04:29 min., Matei Constantin a fost supus verificării și testării alcoolscopice întru stabilirea consumului de băuturi alcoolice cu alcooltestul de model „Drager Alcotest 6810" de către agentul constatator Crețu Vasile și, potrivit testului nr. 6194, Matei Constantin Nicolae avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat 0,56 mg/l.

Astfel, acțiunile lui Matei Constantin au fost calificate în baza art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, după indicii calificativi - *conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l.*

La data de 14 august 2025, ***prin intermediul poștei electronice,*** nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Veaceslav Matei în interesele inculpatului Matei Constantin a depus recurs, prin care a solicitat, casarea parțială a sentinței primei instanțe cu modificarea pedepsei aplicate sub formă de amendă în mărime de 1800 unități convenționale echivalentul a 90 000 lei cu una mai blândă. (f.d.197-202)

Examinând sentința, materialele cauzei, probele anexate la dosar în raport cu circumstanțele cauzei, consideră că pedeapsa aplicată sub formă de amendă în mărime de 1800 unități convenționale echivalentul a 90 000 lei este exagerată pasibilă micșorată reieșind din următoarele:

Potrivit rechizitoriului Procuraturii raionului Cimișlia la cauza penală 2025400085 Matei Constantin a comis infracțiunea prevăzută de prevederile art.264^1 alin. (1) din Codul penal, a condus mijlocul de transport având concentrația de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l.

În acest sens prin ordonanța organului urmăririi penale din 20 iunie 2025 Matei Constantin a fost recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal.

Mai târziu prin ordonanța Procuraturii raionului Cimișlia din 15 decembrie 2025 Matei Constantin a fost pus sub învinuire cu încriminarea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal.

La 20 iunie 2025 Matei Constantin a fost obligat să se prezinte la organul de urmărire penală sau instanță.

După finalizarea urmăririi penale cauza penală 2025400085 a fost expediată conform competenței pentru examinare Judecătoriei Cimișlia.

Conform prevederilor art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aer expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante şi/sau de alte substanțe cu efecte similar se pedepsește cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Menționează că, Matei Constantin în ședința preliminară a înaintat personal cererea privind examinarea cauzei penale în procedară simplificată prin care a recunoscut vinovăția şi probele din rechizitoriu nu solicită administrarea altor probe suplimentare.

Invocă că, Matei Constantin este caracterizat pozitiv la locul de trai, dispune la întreținere 3 copii minori, s-a căit sincer şi a regretat de cele întâmplate.

Totodată, a invocat prevederile art. 16 alin. (3), art. 76 alin. (1), art. 78 alin. (2), art. 79 alin. (1) și art. 80^1, art. 88 alin. (1), art. 90 alin. (1) din Codul penal.

În susținerea poziției, consideră, că declarația personală prin înscrisul autentic înaintată instanței de judecată de inculpat a fost depusă cu respectarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, care ulterior a fost admisă de instanța de fond cauza fiind judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

La fel menționează, că inculpatul în prezent are la întreținere trei copii minori, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală fiind prezent la orice solicitare, nu a împiedicat la stabilirea adevărului, se caracterizează pozitiv la locul de muncă prin responsabilitate şi punctualitate, bine organizat cu comportament demn şi morală ireproșabilă.

În opinia părții apărării după ce Completul va stabili pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, este pasibilă modificării prin micșorarea pedepsei aplicate sub formă de amendă în mărime de 1800 unități convenționale echivalentul a 90 000 lei cu una mai blândă în privința recurentului.

Or, la individualizarea pedepsei şi îndeosebi a modalității de executare a acesteia, se va acorda deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 din Codul penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale şi va atinge scopul de corectare şi resocializare a recurentului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar pedeapsa stabilită, va corespunde şi prevederilor Recomandării Comitetului de Miniștri referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate, adoptate la 19 octombrie 1992, aceasta fiind corespunzătoare sancțiunii şi totodată proporțională gravității infracțiunii comise, precum şi situației personale a făptașului.

În drept, își întemeiază recursul declarat pe prevederile prevăzute de art. 7 din Constituţia Republicii Moldova, art. 1, 3, 8, 19, 24-27, 68, 100-101, 378, 385, 437-439, 442, 445 din Codul de procedură penală.

La data de 04 septembrie 2026 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat. (f.d.203)

Judecarea recursului a avut loc fără participarea părților, cu respectarea prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, cu înștiințarea părților şi explicarea dreptului de a depune referință.

În temeiul art. 447 alin. (2) din Codul de procedură penală, la data de 07 septembrie 2026 în adresa părților, a fost expediată copia cererii de recurs și solicitată prezentarea referinței.(f.d.206)

Completul de judecată constată că până la data examinării recursului nu a parvenit referință în instanța de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursului declarat, Completul de judecată consideră necesar a respinge ca nefondat recursul, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1⁴) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Potrivit prevederilor art. 448 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror probe noi prezentate în instanţa de

recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.

Potrivit art. 2 alin. (1)-(2) Cod penal, legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa, (cauza *Krasulya contra Federației Ruse,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük contra Germaniei, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska contra Elveției,* din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30).

Completul de judecată constată că prima instanță în rezultatul aprecierii probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești cu respectarea principiului contradictorialității și egalității părților în drepturi procesuale, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității probelor, precum și a coroborării lor, întemeiat a ajuns la concluzia că fapta penală a fost săvârșită de inculpatul *Matei Constantin* și corect a fost încadrată juridic ca infracțiune

prevăzută de ***art. 264[1] alin.(1) Cod penal***, potrivit indicilor*: conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l,* precum și a fost dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția acestuia în comiterea faptei penale imputate.

La caz, instanța de recurs remarcă, că legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe este contestată de avocatul Veaceslav Matei în interesele lui Matei Constantin doar *în latura pedepsei penale stabilite inculpatului*, solicitând aplicarea pedepsei mai blânde.

În susținerea poziției sale, apărarea a invocat, în esență, că inculpatul are la întreținere trei copii minori, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală fiind prezent la orice solicitare, nu a împiedicat la stabilirea adevărului, se caracterizează pozitiv la locul de muncă prin responsabilitate şi punctualitate, bine organizat cu comportament demn şi morală ireproșabilă, astfel, este pasibilă modificării prin micșorarea pedepsei aplicate sub formă de amendă în mărime de 1800 unități convenționale echivalentul a 90 000 lei cu una mai blândă în privința recurentului.

Contrar celor invocate de reprezentantul apelantului, Completul de judecată constată că instanța de fond ***corect*** a examinat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept relevante, a apreciat probele administrate în conformitate cu prevederile legale incidente, iar concluziile la care a ajuns sunt întemeiate pe un ansamblu probator suficient, pertinent și concludent.

Subsecvent, Completul constată că instanța de fond a respectat exigențele art.101 Cod de procedură penală, realizând o apreciere obiectivă, completă și coroborată a probelor administrate, fără a da prevalență unor mijloace de probă în detrimentul altora, ci analizându-le în interdependența lor.

Mai mult ca atât, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt şi de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală a infracțiunii imputate, just a încadrat acțiunile inculpatului Matei Constantin ca constituind fapta penală prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, stabilindu-i prin aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (2) Codul penal, pedeapsa sub formă de amendă în limitele prevăzute de legea penală, proporțională gravității faptei comise și persoanei inculpatului, cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a luat în considerație caracterul și

gradul prejudiciabil al infracțiunii, circumstanțele concrete în care aceasta a fost săvârșită, precum și datele ce caracterizează persoana inculpatului, inclusiv conduita acestuia înainte și după comiterea faptei. Totodată, au fost reținute circumstanțele atenuante relevante, fără a fi identificate temeiuri pentru aplicarea unei alte sancțiuni decât cea stabilită.

Completul de judecată reține că, cauza penală a fost examinată în ***procedură simplificată*** pe baza probelor administrate în faza de urmărirea penală conform prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală, iar prin recursul depus de partea apărării, ***vinovăția*** lui Matei Constantin, ***nu se contestă***.

Astfel, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile instanței de fond privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare în privința lui Matei Constantin.

Cu referire la pedeapsa stabilită de instanța de fond inculpatului Matei Constantin, Completul de judecată reține, că potrivit prevederilor art. 61 alin. (1)-(2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) și (2) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge

scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie *echitabilă*, *legală* şi *individualizată*.

Ca urmare, pedeapsa penală este ***echitabilă*** atunci când este capabilă de a contribui la realizarea unor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii Generale a Codului penal.

Totodată, ***individualizarea*** pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța de recurs accentuează, că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea

infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Completul constată că, inculpatul Matei Constantin a comis o infracțiune care conform art. 16 alin. (3) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor ***mai puțin grave***, anterior inculpatul nu a fost atras la răspundere penală și nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

Circumstanțe atenuante conform art. 76 din Codul penal nu au fost stabilite la caz în privința inculpatului.

Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Matei Constantin prevăzute la art. 77 din Codul penal, la fel nu au fost reținute.

Sancțiunea art. 264^1 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și analizând ansamblul de circumstanțe ce caracterizează persoana inculpatului Matei Constantin, lipsa circumstanțelor care agravează sau care atenuează răspunderea acestuia, gradul de pericolul social al infracțiunii, persoana inculpatului, Completul de judecată consideră întemeiată concluzia primei instanțe care a reținut că corectarea și reeducarea inculpatului Matei Constantin, precum și restabilirea echității sociale, este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1800 unități convenționale, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod penal, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal

Dreptul de a conduce mijloace de transport, este un drept special în temeiul căruia inculpatul este admis ca conducător de autovehicule (izvor de pericol sporit) în traficul rutier, având obligația de a respecta regulile de circulație rutieră, stipulate în Regulamentul circulației rutiere. Astfel, pedeapsa complementară de anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport, este echitabilă și proporțională regulilor de securitate încălcate de inculpat, care va contribui la corectarea acestuia, precum și neadmiterea în viitor a unor încălcări similare.

În opinia instanței de recurs pedeapsa stabilită inculpatului Matei Constantin sub formă de amendă, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport,

este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului.

Subsecvent, instanța de fond corect a conchis că, ... *instanța prin prisma prevederilor art. 80[1] alin. (2) din Codul penal, va stabili o pedeapsă echitabilă inculpatului sub formă de amendă în mărime de 1800 (una mie opt sute) unități convenționale. Or, ținând seama de circumstanțele stabilite în cauză, instanța de judecată consideră rațional de a nu aplica pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată, așa cum a solicitat apărătorul, care este o pedeapsă mai aspră în raport cu pedeapsa pecuniară solicitată de acuzatorul de stat, și de a nu izola inculpatul de societate, deoarece s-a căit sincer de cele comise, dând asigurări că pe viitor nu va mai comite fapte antisociale instanța de judecată consideră că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă*.

Relevant este și faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, potrivit art. 61 din Codul penal.

Prin urmare, Completul de judecată atestă, că instanța de fond s-a expus argumentat asupra vinovăției inculpatului și individualizării pedepsei aplicate, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, Completul de judecată, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României*, din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Subsecvent, pedeapsa stabilită de către instanța de fond va avea un efect preventiv atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea

unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Reieșind din considerentele redate, Completul de judecată concluzionează că, argumentele invocate în cererea de recurs depusă de avocat în interesele inculpatului sunt nefondate, nu pot servi temei de admitere a recursului vizat și nu se impune necesitatea intervenirii în soluția instanței de fond.

Generalizând aspectele invocate, instanţa de recurs reţine că temeiurile invocate de partea apărării nu şi-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Completul de judecată va respinge recursul declarat de avocatul Veaceslav Matei în interesele inculpatului Matei Constantin împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 31 iulie 2026, ca nefondat, deoarece sentința primei instanțe este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a acesteia nu au fost stabilite.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 447-448, art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, Completul de judecată

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul depus de către avocatul Veaceslav Matei în interesele inculpatului Matei Constantin.

Se menține sentința judecătoriei Cimișlia din 31 iulie 2026 adoptată în cauza penală privind acuzarea lui Matei Constantin Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) Cod Penal.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de ședință, judecător: Judecător: Judecător:

HUDOBA Valeri CHERDIVARA Dumitru COLEV Grigori